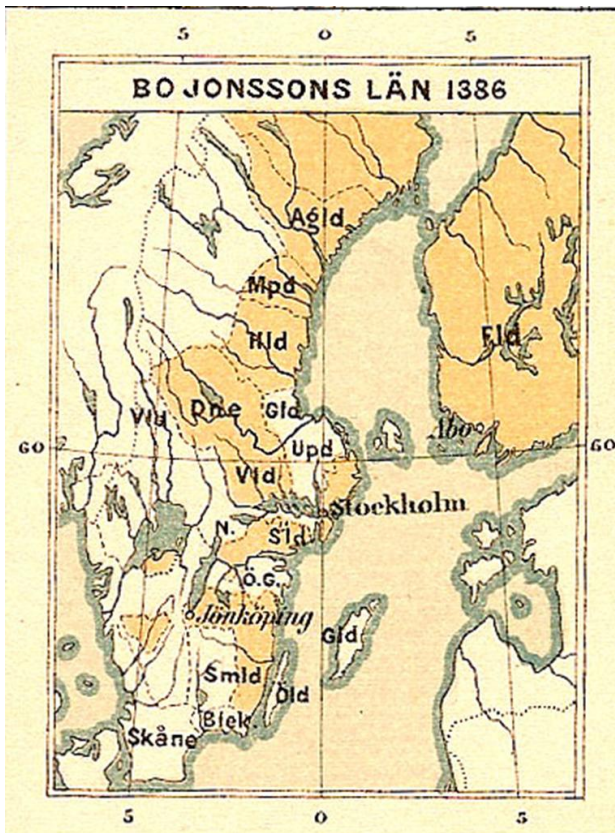

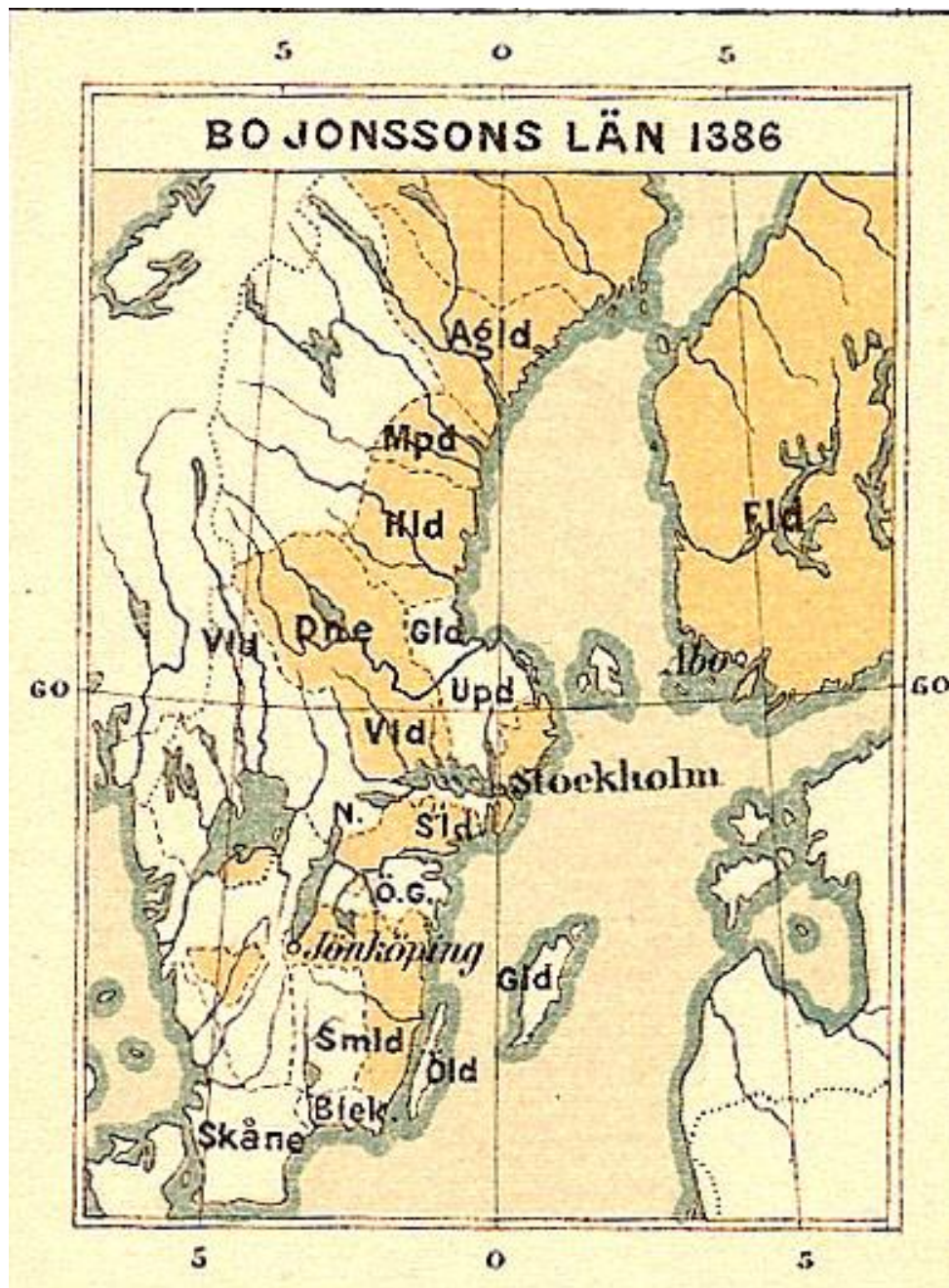
KANSKE RIKAST NÅGONSIN I SVERIGE

BO JONSSON (GRIP)

Han ägde stora delar av
Sverige

Bo Jonsson förvärvade under året 1381 en rad gods och gårdar runt om i Sverige inom en snäv tidsperiod vilket finns belagt i olika köpehandlingar. 1381 köpte han en del av Herrborums gods i Östergötland. Kopplingen till Herrborums gods kom via Birger Ulfsson, son till Heliga Birgitta, och Ingegärd (vars mormor var Heliga Birgitta). Ingegärd skänkte en del av Herrborum till Vadstena Kloster år 1374, samma år som Heliga Birgittas kvarlevor fördes till klostret. Strax efter, inleddes en rad snabba förvärv där exempelvis samtliga lantgårdar på Lidingö, som förvärvades under tidsperioden 1376–1381 och som sammantaget antas ha omfattat i stort sett hela Lidingölandet även inbegripet öarna Stora och Lilla Höggarn och Fjäderholmarna samt den största gården "Wiby" som man antar motsvarade nuvarande Bo Gård i stadsdelen Bo vid Kyrkviken. Under 1380-talet förvärvade han också Vinäsättens Vinäs, vilket senare kom att bli friherreskap för hans ättlingar av den yngre grenen Grip till Vinäs.

Grip är ett namn som burits av eller i eftertid använts för flera svenska frälseätter.

Denna äldre grenen av denna ätt är känd sedan 1296 och var på 1300-talet Sveriges rikaste och mäktigaste adelsätt. Namnet Grip användes aldrig av den äldre grenen.

Tomas Jonsson, riddare, nämnd 1296-1299, stamfar för den äldre grenen

Jon Tomasson (Grip) (1200-talet–efter 1331), jordägare

Bo Jonsson (Grip) (1335–1386), väpnare, riksråd och drots

**Knut Bosson (Grip) (död 1406), riddare och jorddrott
Bo Knutsson**

Katarina Knutsdotter (Grip), gift med Nils Erengisesson av Hammerstaätten, föräldrar till Bo Nilsson (Grip), den yngre grenens stamfar

Albrekt av Mecklenburg (även känd som Albrekt III av Mecklenburg), född 1338/1340, död 31 mars eller 1 april 1412 i Doberan i Mecklenburg, var 1364–1389 kung av Sverige och 1379–1412 hertig av Mecklenburg. Albrekt var son till hertig Albrekt den store av Mecklenburg och den svenska prinsessan Eufemia Eriksdotter. Albrekt var kung av Sverige 1363/1364 till 1389 då han avsattes (han abdikerade formellt först 1405). Han var även hertig av Mecklenburg som medregent från 1379 då fadern dog och som regent från 1384 efter brodern Henriks död. Först 1395, då Albrekt frigivits ur drottning Margaretas fångenskap, kunde han personligen återvända till Mecklenburg och ta upp styret där. Som herre av Mecklenburg är hans korrekta benämning furst Albrekt III av Mecklenburg och hertig Albrekt II av Mecklenburg och Schwerin. Med Albrekt infördes obotrithövdingen Niklots furstehus (även kallat Mecklenburgska ätten) i den svenska regentlängden.

Albrekt var andre sonen till hertig Albrekt den store av Mecklenburg och den svenske kungen Magnus Erikssons syster Eufemia. Albrekt stod så att säga i tur som arvtagare av Sveriges krona om kung Magnus och hans son Håkan Magnusson skulle dö. Dessutom kan hertigarna av Mecklenburg enligt vissa källor, med vaga grunder, ha härstammat från Sverkerska ätten via Kristina av Mecklenburg, som i så fall skulle varit dotter till Sverker den yngre. Bakgrunden till upproret mot Magnus Eriksson är en snårig historia. I korthet kan nämnas att Magnus son Håkan Magnusson, kung av Norge, helt sonika lät fängsla sin far beroende på att Magnus inte ville acceptera fredsfördraget vid Greifswald 1361, då Magnus menade att de svenska sändebuden överskridit sina befogenheter. I februari 1362 blev Håkan formellt vald till svensk kung vid Mora sten men kort därefter förlikades far och son och de samregerade Sverige, där Håkan fick sin del av Sverige (området för Skara stift).

Bo Jonsson (Grip), född senast i början av 1335, död 20 augusti 1386, var en svensk väpnare, riksråd, drots och därmed under sin levnad en av de mäktigaste i Sverige näst kungen, Magnus Eriksson och senare kung Albrekt av Mecklenburg. Hans föräldrar var Jon Tomasson (Grip) och Ingeborg Bosdotter (Natt och Dag). Han har gett namn åt Gripsholms slott.

Bo Jonsson föddes senast i början av 1335 (hans far var död 24 maj 1334). Han tillhörde den äldre grenen av ätten Grip. Bo nämns första gången i samtida källor 1354 då han redan var myndig. Han utsågs till riksråd senast 1359, fogde i Stockholm 1364, lagman i Östergötlands lagsaga 1366, kung Albrekt av Mecklenburg högste ämbetsman (officialis generalis) 1369, drots 1371, hövitsman i Finland 1371 och lagman där 1380, häradshövding i Tjust från 1381 till sin död. Han innehade också flera andra häradshövdingeposter under sin karriär, bland annat i Dalarna. Bo Jonsson begravdes i Vadstena klosterkyrka 25 augusti 1386.

Bo Jonsson var den störste icke kungliga jordinnehavaren någonsin i Sverige. Hans gods massa, till största delen bestående av pantlän, omfattade över 1/3 av Sverige och hela Finland. Bo Jonsson som kom från en rik adelssläkt, lånade ut stora summor pengar till kung Magnus Eriksson och när kungen inte kunde betala tillbaka löste han dem istället med jordegendomar. Bo Jonsson blev med tiden starkt kritisk mot hur Magnus Erikssons styrde landet. Han gillade inte de allt högre skatterna och adelns minskade inflytande. Detta ledde till att han till slut tog initiativet till upproret mot Magnus Eriksson. Han åkte själv ned till Mecklenburg för att kalla in Albrekt till Sverige som ny kung.

Tjust i nordost bland de olika bygderna i vikingatidens Småland. Punkterna anger landskapets runstenar, de röda med texter om långväga färder.

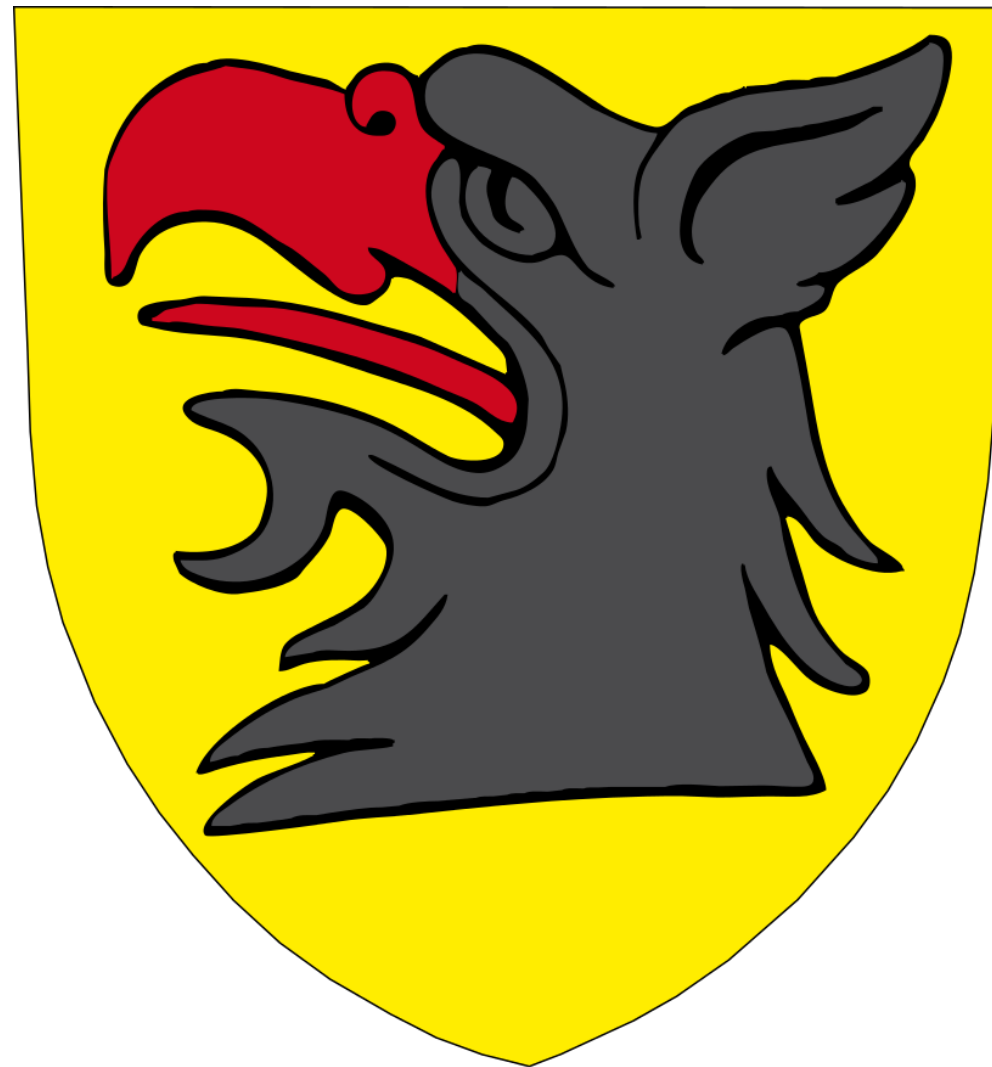
Tjust är ett område som ursprungligen var ett av de små landen som så småningom kom att bilda dagens Småland. De små landen i Småland kallas "folkland" av nutida forskare, även om det fornsvenska och fornisländska ordet "folkland" inte används i medeltida källor om de småländska landen.

Tjusts härad hade fram till år 1675 en häradsrätt. Området delades i två härader, Norra Tjusts härad och Södra Tjusts härad men oftast var de bägge häraderna förenade i ett tingslag, med tingsplats i Gamleby.

Bo Nilsson (Grip) (1420-talet–1465), riddare och riksråd tog upp sin morfars ättevapen och blev därmed stamfar för den yngre ätten Grip.

Ätten blev friherrlig 1561, med godset Vinäs som friherreskap, och den friherrliga ätten utslocknade på manssidan 1592 eller 1594 och på kvinnosidan 1666.[1] Eftersom den utslocknade på manssidan innan Riddarhuset organiserades på 1600-talet, har den inte något nummer i Riddarhusets förteckningar över svenska adelsätter.

Namnet Grip förekommer inte förrän på 1560-talet, till en början omväxlande med namnet Gripshuvud.

Nils Bosson (Grip) (1460-talet–1522), riddare, lagman och riksråd

Beata Nilsson (Grip) (död 1547) gift 1514 med Holger Karlsson (Gera)

Kerstin Nilsson (Grip) (död 1538) gift 1527 med Göran Eriksson (Gyllenstierna)

Birger Nilsson (Grip) (1490-talet–1565), riksråd och friherre

Nils Birgersson (Grip) (1535–1592), riksråd och friherre

Margareta Birgersdotter (Grip) (1538–1586) författare och godsägare

Morits Birgersson (Grip) (1547–1591), riksråd och friherre

Ebba Grip (1583–1666), brukspatron, donator, friherrinna, gift 1617 med riksrådet Svante Gustafsson Banér (1584–1628)

Ingeborg Nilsson (Grip) (död troligen 1533) gift med Åke Johansson (Natt och Dag)

Peder Nilsson Grip (1507–1533) gift med Görvel Fadersdotter (Sparre)

Birgitta (Brita) Nilsson (Grip) (död 1549) gift 1536 med Björn Persson (Bååt)

Marina Nilsson (Grip) (död efter 1562) hovfunktionär, gift med Karl Eriksson (Gyllenstierna)

ADLIGA ÄTTEN GYLLENGRIP, NR 80

Christoffer Andersson (1518-1599), som tillhörde den adliga ätten Stråle, skall enligt ett kungligt brev från 1562 erhållit "vapenförbättring" till Grip.

Detta brev anses emellertid vara en förfalskning. Heller inte en uppgiften från 1500-talet om att en förfader fått frälsebrev av kung Karl Knutsson (Bonde) har kunnat verifieras.

Christoffer Andersson Grip gjorde först sjömilitär karriär och blev senare närmaste man till ståthållaren på Kalmar slott, Johan Sparre. Då slottet 1599 efter belägring föll i hertig Karls händer, halshöggs Grip tillsammans med Sparre och ett tjugotal andra personer den 16 maj 1599.[2]

Hans ättlingar kom senare i strid om namnet Grip med arvingar till den friherrliga ätten Grip och blev tvungna 1647 att byta namn till Gyllengrip. Denna ätt utslocknade 1786.[

ADLIGA ÄTTEN GRIP, NR 2310

Denna ätt härstammade från en fabrikör Johan Westén, vars hustru Catharina Meijer som änka gifte sig med tullöverinspektören Johan Michaël Grip (1724–1792) och vars son tullinspektören Johan Jacob Westén (1743–1793) tog sin styvfars namn. Sonsonen Carl Gabriel Grip (1785–1843) hade olika befattningar i ämbetsverken, främst vid Krigsexpeditionen, och blev 1832 statssekreterare för krigsärendena. Han adlades med bibehållet namn 1833, men dog barnlös 1843 och slöt därmed själv sin ätt.

Stamfar **Tomas Jonsson, riddare, nämnd 1296-1299**
Adlad **Svensk uradel**

Framstående **Bo Jonsson (Grip) (1335–1386), väpnare, riksråd och drots Knut Bosson**
(Grip) (död 1406), riddare och jorddrott Utgrenad i yngre ätten Grip

Utslocknad 1666

Svärdssidan 1592 eller 1594

Spinnsidan 1666 Ebba Grip

Utslocknad 1843 (nr 2310)

Svärdssidan Carl Gabriel Grip (1785–1843)

Väpnare

Utnämnd av
Svenskt riksråd

Magnus Eriksson

Tidsperiod

senast 1359

Utnämnd av

Magnus Eriksson

Lagman i Östergötland

Tidsperiod

1366–1369

Utnämnd av

Albrekt av Mecklenburg

Företrädare

Nils Jonsson (Rickebyätten)

Efterträdare Ulf Jonsson

(Aspenäsätten)

Riksdrots

Tidsperiod

1371–1386

Utnämnd av

Albrekt av Mecklenburg

Företrädare

Nils Turesson

Efterträdare

Krister Nilsson

Hövitsman i Finland

Tidsperiod

1371–81

Lagman i Finland

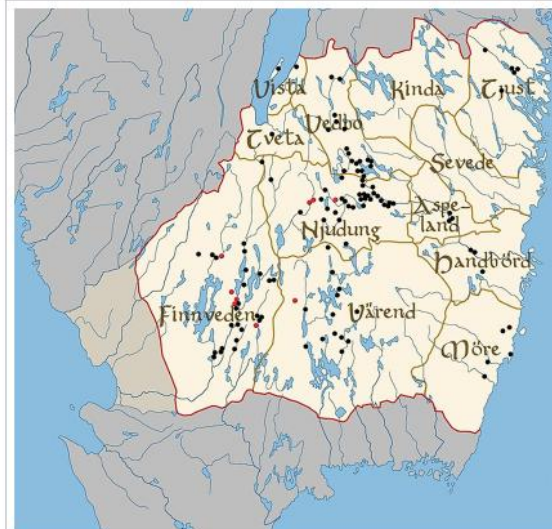
Tidsperiod

1380–1386

Häradshövding i Tjust

Tidsperiod

1381–1386

Tjust i nordost bland de olika bygderna i vikingatidens Småland. Punkterna anger landskapets runstenar, de röda med texter om långväga färder.

Tjust är ett område som ursprungligen var ett av de små landen som så småningom kom att bilda dagens Småland. De små landen i Småland kallas "folkland" av nutida forskare, även om det fornsvenska och fornisländska ordet "folkland" inte används i medeltida källor om de småländska landen.

Tjusts härad hade fram till år 1675 en häradsrätt. Området delades i två häradar, Norra Tjusts härad och Södra Tjusts härad men oftast var de bägge häraderna förenade i ett tingslag, med tingsplats i Gamleby.

Grip är ett namn som burits av eller i eftertid använts för flera svenska frälseätter. Denna äldre grenen av denna ätt är känd sedan 1296 och var på 1300-talet Sveriges rikaste och mäktigaste adelsätt. Namnet Grip användes aldrig av den äldre grenen.

Tomas Jonsson, riddare, nämnd 1296-1299, stamfar för den äldre grenen

Jon Tomasson (Grip) (1200-talet–efter 1331), jordägare

Bo Jonsson (Grip) (1335–1386), väpnare, riksråd och drots

Knut Bosson (Grip) (död 1406), riddare och jorddrott
Bo Knutsson

Katarina Knutsdotter (Grip), gift med Nils Erengisesson av Hammerstaätten, föräldrar till Bo Nilsson (Grip), den yngre grenens stamfar

